

ČTOČ

říjen č. 33

OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS

O B S A H

• ÚVOD	2
• TÁBORY	3
• CELOROČNÍ HRY 2022-23	4-5
• ZASMĚJ SE S NÁMI	5
• VÍKENDOVKA VEDOUČÍCH	6
• SOUTĚŽ	7
• VÝSADEK	8-10
• FLORBALOVÝ TURNAJ MINISTRANTŮ	11
• OSMISMĚRKA	11

ÚVOD

Vítáme vás u 33. vydání Otoče. Tento rok ho pro vás bude připravovat Dája, která je první rok instruktorka a ráda by přinesla do tohoto oddílového časopisu něco nového. Spolu s Vejdou, která už nějakou dobu redaktorkou je a má velice bohaté zkušenosti s přípravou a děláním článků. Vojta pak každé číslo Otoče hezky graficky zpracuje, tak aby bylo pohlazením pro vaše oči. Chceme, abyste se při čtení dobře bavili, takže se můžete těšit na nejrůznější vtipy. Také zavzpomínat na akce, ze kterých bude vždycky nějaká super kronika nebo se zúčastnili všemožných soutěží, které nemohou nikdy chybět. Chceme letos náš oddílový časopis posunout zas kousek dál. Jistě si vzpomenete na minulý rok, kdy probíhal dotazník ohledně časopisu. Na základě postřehů od vás, OTOČ postupně vylepšíme tak, aby vás co nejvíce bavil a zaujal. Samozřejmě budeme rádi za jakoukoliv zpětnou vazbu, kterou nám dáte. Nebojte se nám klidně osobně nebo třeba na email (viz poslední stránka časopisu) dát vědět, co se vám nelíbí nebo z čeho jste nadšení. Moc nám to pomůže. Myslíme, že to rozhodně nebude žádná nuda, tak se pojďme společně podívat, jak probíhaly prázdniny a začátek školního roku u našem oddíle. Také se můžete těšit na představení celoročních her všech našich skupinek.

Tak vám tedy za celý redakční tým přejeme krásné čtení.

OTOČ team

TÁBORY

Jako každý rok, se i letos pořádaly tábory pro všechny naše oddílové děti. Starší děti se vydaly na „velký“, čtrnáctidenní tábor do Bánova. Letošním tématem byla Bankovní loupež. Ocitli jsme se v budoucnosti, kde je tvrdý režim a velká chudoba. Profesor oslovil ty nejlepší z nás abychom uskutečnili obrovskou loupež a vzali peníze těm, co je nepotřebují a rozdali je potřebným. Děti byly rozděleny do skupinek podle krajů, pro které měly získat peníze. První týden probíhal formou výcviku – učili jsme se, jak otevřít trezory, jak uvařit v podstatě z ničeho, jak plánovat, jak se chovat v krizových situacích, jak ošetřit zraněného a mnoho dalších věcí. Druhý týden pak následoval vstup do banky, kde jsme si tiskli peníze. I přesto, že to nebylo vůbec jednoduché a museli jsme se potýkat se všemožnými nástrahami, vše dopadlo dobře a my jsme úspěšně rozdali všechny peníze do našich krajů.

Nezapomněli jsme však ani na naše nejmladší oddíláky – Myšky a Tygříky, kteří na velký tábor ještě nemůžou...

• TÁBOR TYGŘÍKŮ

Jak už jistě všichni víte i Tygřici se letos vydali na tábor, konkrétně na pevnost do Fulneku. Za celý jeden týden zjistili, jaké to je být pravým kovbojem. Setkávali se s různými nástrahami, ale naštěstí vše hravě zvládli. Kluci si celý týden náramně užili a můžou se těšit příští rok.

• TÁBOR MYŠEK

Stejně jako Tygřici, tak i nejmenší Myšky každý rok jezdí v létě na tábor, tradičně do Vrbetic. Tento rok holky pomáhaly najít ztracený japonský recept starému tatínkovi Chun Linovi, aby se mu podařilo usmířit rozhádané syny. To se holkám nakonec hezky povedlo a společně s bratry a Chun Linem si recept uvařili.

Všechny fotky z táborů můžete najít na naší oddílové Zoneramě.

CELOROČNÍ HRY ROKU 2022-23

• MYŠKY

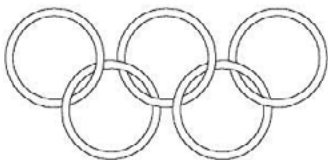
Myšky mají letos nelehký úkol – snaží se pomoci princeznám, kterým zlý drak zapálil a zničil jejich zámky. Princezny jsou nyní na cestě za Myškami, které pro ně budují nové zámky. Za body budou získávat diamanty, za které pak mohou nakupovat různé vybavení do zámků i pro princezny. Nebude to však tak úplně jednoduché, nikdy totiž neví, jaké nástrahy je potkají.

Verča Š.

• TYGŘÍCI

Tygři se letos stávají olympioniky. Na každé schůzce je čeká alespoň jedna hra zaměřená na nějaký olympijský, nebo i neolympijský sport a párkrát během roku určitě i nějaký větší turnaj. Na konci schůzky rozmístíme klučíčky panáčky na stupně vítězů,

aby měli přehled, jak si vedou. Kromě toho si samozřejmě povedeme dlouhodobé tabulky a nejlepšího olympionika čeká na konci roku odměna. Takže Tygřici, sportu zdar!

Tom J.

• ŽABKY

Školní rok Žabiček se letos ponese v duchu módy. My vedoucí představujeme módní obchod Froggy Shop, kde holky můžou nakupovat různé módní kousky. Jako základ máme rifle a tričko a postupně odhalujeme další kousky. V tuto chvíli máme v nabídce ještě sukně, šaty a boty. Časem budou i limitované edice, které holky můžou získat pouze na žabkovských akcích. Za účast na schůzkách, akcích a zapojení při mších svatých dostávají peníze – žabáky. Oblečení, které si u nás za žabáky koupí si můžou vymalovat podle sebe. Až si sestaví celý outfit, nalepí si ho na modelku a vystaví na nástěnce. Na konci roku vyhraje ta, která u nás utratí nejvíce peněz.

Kyka

• ŽRALOCI

Žraloci letos dostali nelehký úkol. Musí vybudovat novou železniční síť po Evropě pomocí kolejniček, které budou získávat za své snažení na schůzkách a akcích. Společně jim držíme palce a možná i díky nim se jednou svezeme rychlíkem z Otrokovic na Kypr!

Lexa

• SLUNÍČKA

Letos jsme se se Sluníčkami vydaly objevovat filmový svět. Vždycky týden dopředu dostanou holky téma následující schůzky a kdo chce, může se na daný film podívat. Na schůzce si pak probereme hlavní myšlenku, řekneme si, co koho inspirovalo nebo mu přišlo zajímavé a zahrajeme si taky samozřejmě hru na dané téma. Na první schůzce byl tématem film "Vyměřený čas" a řešily jsme, jak každý se svým časem nakládáme, jaké máme plány nebo kdo co bere jako plýtvání času.

Těšíme se, co všechno přijde a jaké zajímavé tipy si navzájem předáme!

Kačka Š.

• POTKANI

Potkani stejně jako loni nemají přímo celoročku, ale spíše takovou půlročku. Čekají je teďka na schůzkách TURNAJE DOVEDNOSTÍ. S dostatečným předstihem jim je sděleno, jaké disciplíny se bude turnaj týkat. Následně budou mít 1–3 týdny na nácvik této dovednosti. Poté proběhne na schůzce turnaj a podle pořadí se budou sčítat body. Jako první je třeba turnaj v žonglování. Tyto turnájký budou probíhat do konce prosince a Potkani věřte, že na nejlepšího čeká překvapení...

Sympaták

ZASMĚJ SE S NÁMI

Ptá se učitelka Pepíčka: "Který pták je nejchytřejší?"

"Vlaštovka."

"Proč zrovna vlaštovka?"

"Protože v září, na začátku školního roku, odlétá."

Povídá takhle kočka praseti: "Já vím co z tebe bude, až vyrosteš!"

"Jo? Tys četla můj horoskop?"

"Ne, kuchařku!"

Učitelka napsala žákovi do žakovské knížky:

"Smrdí, umývat!!!"

Otec odepsal:

"Učit, nečuchat!!!"

Je takhle Pepíček sám doma s tatínkem.

"Co to děláš, Pepíčku?"

"Papám sekundové lepidýlko..."

"Cože?!"

"Hmmm... Hmmm... mm..."

VÍKENDOVKA VEDOUČÍCH

Víkendovka vedoucích,
po roce tu byla zase,
dalo se tak dohromady,
KORMIDLO i PRASE.

Druhé odpoledne v září,
rozšíření o pár tvářů,
v Starých Hutích jsme se sjeli,
zas jsme dobře pokecali.

Po příjezdu jsme řešili,
plus a minus za tábor,
žádné hádky však nebyly,
každý mohl říct názor.

Pak už byla pohoda,
dali jsme si jídlo, pití.
Nebyla to náhoda,
že netřeba mýdla, mytí. :D

U ohně se vykládalo,
smáli jsme se do noci.
Každému to něco dalo,
umíme si pomoci!

Po nedlouhém spaní,
vstávalo se nám dost těžce.
Posílení však snídání,
předběhli bychom i běžce.

Před obědem zamyšlení,
rady otec Pavel dal.
Na oběd nás do Buchovic,
všechny potom zval.

K tábořišti jsme šli, tam,
kde všechno začínalo.
Vyfotit se, řeknu vám,
že u kamene hezké bylo.
(fotky pod článkem)

Naplánovali jsme akce,
vlastně celý školní rok.
všechno to šlo pěkně hladce,
byl to další velký krok.

Přitom všem my volnou chvíli,
hrou jsme vždycky vyplnili.
Procvičovali si paměť taky,
pamatovali obrázků mraky.

Celý víkend na starosti,
měla Janča kuchyni,
papali jsme do sytosti,
grilovali si „svini“. :D

Na konec jen velké díky,
vedoucím, co skončili.
Že jsme byli společníky
všechno spolu prožili.

Martas

SOUTĚŽ

Máme pro vás soutěž! Prohlédněte si následující fotky a doplňte co nejuvtipněji prázdné bubliny. Vaše výtvořky nám pošlete do konce října na mail (sibravova.verca@gmail.com nebo danca.rafajova@seznam.cz) a ty nejuvtipnější se pak objeví na oddílovém Instagramu. ;)

VÝSADEK

Výsadek, pro velkou část z nás trochu netradičně, začal v pátek 23. 9. a to dětskou mší, po které jsme se i se zbylými výletníky setkali v suterénu. Tam nám bylo oznámeno, že nás odvezou neznámo kam a během cesty musíme být zticha a mít zavázané oči, což pro některé z nás vypadalo jako ten nejtěžší úkol (taková Emča třeba promluvila během asi prvních 2 sekund, kdy nám organizátoři odstartovali naše mlčení). To jsme ale nevěděli na co se ještě můžeme těšit.

Poté co jsme dorazili na místo určení jsme dostali mapu a dopis, ve kterém jsme se dozvěděli, že je rok 1944, naše letadlo nás zde vysadilo a momentálně se nacházíme na nepřátelském území. Naším úkolem bylo splnit misi, a tou bylo zmapování tohoto území a rozmístění různých budov pomocí indicií, které jsme dostávali na každém stanovišti stejně tak jako mapy a šifry. Během celého výsadku jsme museli dávat pozor, protože se okolo pohybovali naši nepřátelé, kteří nás nesměli spatřit. Také jsme tu obdrželi naši 1. šifru, kterou jsme za chvíli vyřešili a odkryli tak místo našeho 2. stanoviště - nejbližší přistávací dráha. Díky Tomovi, který se v mapě bleskurychle zorientoval a okolí dobře znal, jsme se na 2. stanoviště dostali jako jedni z prvních, ne-li první.

Našli jsme zde mapu spolu s další šifrou a

po vylúštění zjistili, že se z důvodu naší žízne máme vydat směrem k nejbližšímu vodnímu zdroji.

V momentě, kdy jsme se dostali poblíž již našeho 3. stanoviště, nás dohnala skupinka Lexy, Dendy, Dáji, Vejdy a Vojty a začal závod o to, kdo první najde molo, o němž byla řeč v předchozí šifře. Jakmile se tato již zmíněná skupinka vydala směrem pryč od našeho prvního objeveného mola u Chlumských rybníků, řekli jsme si že ani oni zde šifru nenašli, a tak jsme je takticky pronásledovali, až do chvíle, než se rozdělili a počkali si, kde se jejich baterky zastaví s předpokladem, že šifru našli. Pak jsme si ji prostě jednoduše vzali a šli luštit pod světlo blízké lampy a tady začala sranda...

Při rozložení naší další šifry jsme si řekli: „Jo to vypadá jednoduše. Určitě stačí jen pospojovat čísla od 1 po 73.“ Když jsme se již v našem spojování blížili k poslednímu číslu, uvědomili jsme si, že to nejspíš není ten správný způsob, jak šifru řešit. Stejně jsme však naši práci dokončili, když už jsme přece byli tak blízko, že jo... Ke správnému řešení šifry jsme se nemohli dobrat, a tak jsme si už lehce zoufalí začali dělat srandu snad ze

všeho co nás napadlo (no a kdo jiný to začal než já). Asi první, co nás napadlo bylo spojit pár prvních a posledních slov z naší zprávy na papíře s šifrou a najít k tomu souvislost na mapě: žizeň, budete úplně na dně... No, co jiného nám mohlo vyjít než Suchý důl.

Dalším naším tipem bylo, že čáry, co jsme si hezky zaznačili v šifře jsou nějak spojené s čarami na mapě, a tak se zrodila naše hláška: „Prštné!“ Abych to objasnila, mysleli jsme si, že ten rudý kroužek uprostřed šifry musí určitě znázorňovat místo dalšího stanoviště a na stejném místě se na mapě nacházelo Prštné... No ještě aby to spolu nesouviselo,

že? Během našich žertíků jsme si vytáhli svačiny, a to byl náš úplný konec, protože nějaká zdejší kočka nejspíš zavětrila naše lahodné toustičky a rozhodla se za námi vydat. Tak, a teď už jsme si nehráli jen s šifrou ale i s kočkou, mezitím, co spousta dalších skupinek už šifru taky luštila. Po tom, co jsme si z kočky udělali našeho hlavního pronásledovatele a dojedli svačinky, jsme se rozhodli slepě vydat na další stanoviště, a to kam jinam než do Suchého dolu. Ne, stále netuším, co nás k tomu vedlo. Snad naše dobrá nálada a nasycená břicha a možná i to, že tato cesta se jevila jako nejpravděpodobnější na mapě. A jestli se chcete zeptat proč jsme si nezavolali o nápovědu, tak vám můžu upřímně říct: „Nemám zdání.“

Tak jsme si to kráčeli lesem, když za námi slyšíme další skupinku. Nedaleko byla docela snadno přehlédnutelná zatačka, po které jsme se měli vydat, a tak se naše šprýmařská skupinka schovala v domnění, že zatačku přejdou a my tak zůstaneme v čele našich výsadekových skupinek. Naš plán nám však nevyšel tak, jak jsme chtěli a akorát jsme

skupince zatačku pomohli najít, což nakonec vyšlo v náš prospěch. Hned jak jsme totiž došli k „Suchému dolu“ nebo co to vlastně bylo, neměli jsme už další plán k tomu, kam jít. A tak jsme se zase vydali pronásledovat skupinku (sice tam v podstatě žádná jiná cesta nebyla, ale i tak jsme se na nich trochu přizpůsobili). Během toho kolem nás projela první hlídka, kterou jsme ten den zahlídli.

Naše zpráva ze 4. stanoviště byla schovaná, a jelikož skupinka, co přišla na místo těsně před námi dělala, že již zprávu našla, neměli jsme důvod skrývat její nalezení. Rozhodla jsem se tedy na svoji skupinku zakřičet: „MÁM JI!“ V tom se zezadu vyřítit Lexa a skočil po zprávě. No, jak se říká bylo to oko za oko, zub za zub.

Ve zprávě jsme zjistili, že tentokrát nebudeme čelit nějaké zapeklité šifře, ale zahrajeme si hru na styl „Osvícen.“ Hra spočívala v tom, že musíme projít okolo hlídačů (aniž by nás objevili) pro lístečky, které se okolo nich nacházeli. Nejlepší na této hře byla ta vysoká mokrá tráva, po které všem po zbytek celého výsadku čvachtalo v botách (a někteří byli mokří celí).

Tady jsme se také dozvěděli o tom, jak jedna ze skupinek zapomněla všechny svoje věci v jednom z aut, a to včetně batohů a mobilu, ze kterého mohli zavolat, kdyby byl nějaký problém.

Šifra z lístečků nás navedla k vysílači, u kterého jsme si pro šifru museli zavolat. Z čísla na které jsme zavolali se ozvalo jen 3...2...1 a poté se hned začala ozývat šifra. Tak rychle jsme ji ovšem nečekali a naše tužka na zapsání šifry vlezla někde s Tomem za křovím. O šifru jsme si tak požádali ještě jednou a tentokrát si ji pečlivě celou zapsali. Vylústit ji nám tentokrát nezabralo dlouho vzhledem k tomu, že Tom s Klárkou byli opravdu sehraní, takže už jsme se slušným náskokem vyšli zase dál.

Schylovalo se už k půldruhé hodině, když jsme se přibližovali do zlínského parku Komenského, kde na nás u památníku

obětem 2. SV čekalo sudoku a rozhodli jsme taky řešit i nějaké ty indicie. Protože bylo už dost hodin, čekali jsme, že někde poblíž už bude naše cílová destinace, avšak po přečtení naší zprávy jsme potvrdili opak. Byli jsme teprve v polovině. Ano v polovině. Věřím, že i vy už jste doufali nebo očekávali konec. Není tomu ale tak.

Na další stanoviště se šlo lesem po modré na sportovní hřiště. Tam jsme dostali úkol pro dva z nás – přeručkovat pro naši další šifru. Po jejím otevření jsme se zhrozili... „Periodická tabulka prvků?! Co s tím máme asi tak dělat?“ Samozřejmě, i když jsme šifru řešili opravdu dlouho, pro nápovědu jsme opět nevolali a nakonec, když už se nám podařilo přijít na její princip, to šlo zase jako na drátkách.

Šifra nám udala náš další směr k přístřešku u rozcestí Bouda. Cesta tam sice od hřiště byla relativně krátká, ale únava už nás v té době zastihla tak, že jakmile jsme přístřešek uviděli, měli jsme chuť to tam zakempit. Ve zprávě jsme se dočetli, že na nás na dalším stanovišti nejspíš čeká jídlo, a tak jsme se po rozluštění obrázkové šifry, dali zvědavě do kroku.

U Malenovického hradu nám prozradili, že naším úkolem bude uvařit si na ohni za pomoci věcí okolo nás a jednoho papíru od nich volské oko. A jak jinak, než že jsme zase vymysleli nějaký praštěný způsob, jak to udělat. Klárku napadl úžasný nápad, oddělat víko od koše poblíž, dát na něj ten papír a celou tu naši DIY pánvičku i s vajíčkem strčit do ohně. Náš výsledný produkt potom ochutnala Lucka, a i Luke a bylo rozhodnuto, že (kuchtičí z nás asi nebudou, ale) v cestě můžeme pokračovat dál na louku mezi Tečovicemi a Otrokovicemi.

Kvůli našemu vyčerpání už jsme šli téměř mlčky a doufali, že toto bude naše poslední stanoviště. (A světe div se, opět jsme se mýlili.) Abychom si trochu zlepšili náladu začali jsme vtipkovat o tom, že už vychází slunce. Mezitím jsme dorazili na určené stanoviště a propukli jsme v záchvat smíchu, čemuž moc nepomohla další šifra, která už se nám při naší značné únavě zdála být nevyřešitelná. Myslím,

že nebýt toho že přijel Marťas s Honzou, smějeme se tam ještě teď. V čase blížícímu se půl 7 jsme zjistili, že poslední skupinka se nachází několik hodin za námi, a to teprve ve Zlíně u památníku, a to my byli 1. a ještě jsme stále nebyli v cíli. Po malé radě od Marťase jsme přišli na to, kama jít, a že nás někde po cestě čeká informátor. Luky už v té době nasadil režim chůze/spánek a my jsme ho jen pozorovali s určitým obdivem a pochopením. Emča při koukání na něj jen dodala: „Kdo moc spí, má málo zážitků.“

Informátora jsme našli u mostu, který (jak jsme již zjistili) byl vyhozen do povětří. Museli

jste proto přejít potok na druhou stranu suchou nohou po lanové lávce. Po splnění už jsme dostali jen indicie a co nejkratší cestou spěchali na poslední stanoviště.

Závěrečným řešením indicí a hledáním poslední zprávy jsme ještě u hřiště u kostela strávili tak ¾ hodiny (během toho času už se Luke dávno ohříval v teple suterénu) a nakonec ve výsledném čase +- 12 hodin jsme se z posledních sil dobelhali až tam s dobrým pocitem z našeho vítězství a vědomím toho, že už to máme za sebou a můžeme si všichni dopřát náš zasloužený spánek.

Po pár hodinkách spánku a tom, co přišli všechny zbylé skupinky, se vyhlásilo pořadí skupinek a rozdaly se ceny v podobě čokolád. A pro naši vítěznou skupinku taky poukaz na únikovku. Pak už se všichni jen rozešli do svých domovů s (teda alespoň pro mě) nezapomenutelnou vzpomínkou na letošní výsadek.

Verča H.

FLORBALOVÝ TURNAJ MINISTRANTŮ

Již tradičně jsme se na svátek sv. Václava vydali ve středu ráno na ministrantský turnaj, směr Olomouc. Po vystoupení z vlaku na nádraží, jsme museli dojít ke katedrále sv. Václava, kde jsme se přihlásili a dostali program. Poté následovala mše svatá v katedrále. Po skončení mše se všichni přesunuli do sportovní haly, kde to všechno začalo. Letos bylo týmů méně, ale i přesto se nám ze začátku moc nedařilo. První dva zápasy jsme prohráli kvůli drobným chybám. Třetí

zápas byl ale už o něco lepší, dostali jsme jen jeden gól a tři góly jsme jim dali, tím pádem jsme tento zápas vyhráli. V posledním zápase jsme dali ještě více gólů a díky tomu postoupili do čtvrtfinále. Celí natěšení jsme nastoupili do prvního zápasu, ale naše nadšení rychle opadlo, protože jsme hned dostali dva góly. Ovšem my jsme se nevzdali a dva góly jim oplatili. Chvilku to bylo spíše tůkání a držení míčku. Pár střel tam bylo, přičemž náš brankář Kuba Fabrika předváděl neskutečný výkon. Bohužel jsme ke konci dostali jeden nešťastný gól a tím pádem prohráli. Tohle byl pro nás konec, ale soupeřům jsme pogratalovali za postup a slíbili jim, že je příště porazíme. Sice jsme se dál nedostali, ale odjížděli jsme domů šťastní. Byl to užitý den pro všechny.

Jonda Z.

OSMISMĚRKA

Najdeš všechna skrytá slova?

prázdniny
schůzky
vedoucí
baterka
hlídka
krosna
pohory
tábor
žabky
výlet

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydává turistický oddíl mládeže TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Vojta Rafaja (rafaja@seznam.cz), Verča Šibravová (sibravova.verca@gmail.com)

Danča Rafajová (danca.rafajova@seznam.cz)

www.tom-otrokovice.cz • www.fb.com/TOMICIOTROKOVICE

Za podpory města Otrokovice

© 2022